

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσια.—Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

13 Αὐγούστου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΠΟΤΑΣΗ

Παναγιώτης Μπότας

Ὁ ἐπὶ πλούτῳ καὶ πολιτικῇ συνέσει φημιζόμενος Παναγιώτης Μπότας¹ ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις. Ἄμα ἐκτραγείσης αὐτόσε τῆς ἐπαναστάσεως (τὴν 2 ἢ 3 Ἀπριλίου 1821) ἀπεστάλη παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, μετὰ τῶν Γεωργίου Πάνου καὶ Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου, εἰς Ὑδραν, ἵνα συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν τῆς νήσου ταύτης ταχίστην συμμετοχὴν εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ὑψηλάντου μέλος τῆς διοικήσεως τῶν Σπετσῶν.

Ὁ Παναγιώτης Μπότας ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀγῶνος εἰς διαφόρους ναυμαχίας ὡς ναύαρχος τῶν Σπετσῶν. Τῷ 1824 διωρίσθη ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀπεβίωσε δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος προσδληθεὶς ὑπὸ τύφου ἐν Ναυπλίῳ, ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 43.

Ἡ παράθεσις τῶν ἐπομένων ἐγγράφων, ἅτινα ἐρριζόμεθα ἐκ τῶν *Ναυτικῶν* τοῦ κ. Ἄν. Ὁρλάνδου, ἀρκοῦν νὰ τεκμηριώσωσι τὴν σπουδαιότητα τοῦ προσώπου, ὑπὲρ διεδραμάτισεν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ὁ Παναγιώτης Μπότας.

Οἱ Σπετσιοῦται ἐπέστειλον αὐτῷ τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν :

«Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀντιπρόεδρον τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος Κύριον Π. Μπότασιν.

«Φωνὴ τῆς γλυκυτάτης ἡμῶν Πατρίδος καὶ τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν σου σὲ προσκαλεῖ ἐν ταῦθα διὰ νὰ σοὶ ἐγχειρίσῃ, ὄχι ἀξίαν, ὡς ἡ ἀξιώτης σου ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ βᾶρος, τὸ ὅποιον ἐλπίζει νὰ λαμπρύνῃ διὰ τῶν πατριωτικῶν σου ἀρετῶν, καὶ νὰ τὸ ἀναδείξῃ τῶντι ἀξίωμα ζηλωτῶν εἶναι ἡ Ναυαρχία τὴν ὁποίαν σοὶ ἐγχειρίζει ἡ Πατρίς δημοφῶνως, καὶ μολονότι σ' ἐκλέγει ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυσκολωτέρων περιστάσεων τοῦ ἔθνους, δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι θέλει δεῖξαις

1. Ὁ πατὴρ του ὀνομάσθη Μπότας διότι νήπιον ὦν ἔτρωγε χῶμα, ὅπερ κατὰ τὴν Ἀλβανικὴν καλεῖται μπότα.

τὸν συνήθη σου ζῆλον καὶ γενναιότητα καὶ τὴν φρόνησιν, ἥτις κατ' ἐξαιρετον τρόπον σὲ ἐχαρᾷ κτήρισεν εἰς διαφόρους περιστάσεις μὴ βραδύνης λοιπὸν, ὧ καλὲ πατριῶτα, ἀλλὰ δράμε ὅσον τάχιον νὰ συνενωθῇς με τοὺς συναδέλφους σου, διὰ ν' ἀγωνισθῇς καὶ στρατιωτικῶς ὑπὲρ τοῦ γένους καὶ τῆς Πατρίδος σου. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρωμεν κατὰ τοῦτο σύμφηρον καὶ τὴν Σ. Διοίκησιν, εἰς ἣν ἀναφερόμεθα . . .

«Ἐκ Σπετσῶν τὴν 20 Ἰουλίου 1824».

Ἄλλ' ὁ μὲν Μπότας ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

«Τῆς τερπινοτάτης μητρός μας ἡ φωνὴ διὰ καλάμου ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς μου, ἐκέντησε τὸσον τὴν ψυχὴν μου, ὥστε ἐνθουσιασμένος ἀπεφάσισα νὰ τρέξω, ὅπου αὐτὴ μ' ἐπροσκαλοῦσεν ἡ ἰδία ὄμως Μήτηρ, καὶ ὁμοῦ οἱ ἴδιοι ἀγαπητοὶ μοι συμπολιτῆται καὶ ἀδελφοί, ἐνεκρίνατε νὰ εἶμαι ὑπόχρεως εἰς ἄλλα χρέη, ἐμπιστευθέντα μοι παρὰ τῆς γενικῆς Μητρός. Τὰ χρεῖα ταῦτα μ' ἐβιάζον νὰ μὴ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἀν δὲν ἐλάβωσαν τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θερμῶς ἐζήτησα, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν πολλάκις παρεκάλεσα, ἀλλὰ μοὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὴν λάβω διὰ τὰ ὅσα παρ' αὐτῆς θέλει σὰς γνωστοποιηθῶσιν αἴτια. Ἄν ὄμως, ἀδελφοί, ἡ πρόσκλησίς σας εἶναι ἀμετάβλητος, γνωστοποιήσατέ μοι καὶ ἐγὼ ἐλευθερόνυμαι ἀπὸ τὰ γενικὰ χρέη με τὴν παραίτησίν μου, καὶ τρέχω εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον οἱ ἀδελφοί μου με προτρέπουν στάδιον, διὰ τὸ ὅποιον μὲν εὐγνώμων καὶ πρὸς τὴν γλυκυτάτην μου Μητέρα καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου πατριώτας, μολονότι γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ἀνάξιον».

Τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν ἔγραψεν εἰς τοὺς Σπετσιοῦτας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰ ἐξῆς:

«Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, ἐκ τῆς ὁποίας παρατηρεῖται ἡ μὲ ἀπαθῆ σκέψιν γενομένη ἐκλογή καὶ πρόσκλησις εἰς τὸ ναυαρχικὸν χρέος τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τὴν εὐστοχίαν μὲς τοιαύτης ἐκλογῆς, διότι τῶντι εἶναι ἱκανὸς νὰ βαστάξῃ τοιοῦτον χρέος ἐνδόξως, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποκαθίσταται ἀναγκαῖα ἡ παρουσία του εἰς τὴν τῶν Σπετσῶν ναυτικὴν μοῖραν, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι καὶ πολὺ περισσότερον ἀναγκαῖοτέρα ἡ ἐν ταῦθα παρουσία του εἰς τὸ ἀντιπροεδρικὸν βᾶ-